

[Bernhard Baunsgaard.]

se nøjere på det i udvalget ligesom på de andre tekniske ændringsforslag.

Jeg vil dernæst gerne sige lidt om de afsnit af ministerens forslag, der handler om Workshopen. Det radikale venstre anerkender de idealistiske betragtninger, der ligger bag Workshopen, og vi overvejer gerne en genoptagelse af eksperimentet med den, men vi må i denne forbindelse lægge vægt på ministerens ord om, at retningslinjer for Workshoppens virke må præciseres. Jeg skal blot pege på, at statsrevisorerne i dag har offentliggjort en betænkning, hvori de har haft anledning til kritiske bemærkninger angående Workshoppens regnskaber og angående tilrettelæggelsen af det arbejde, man har påtaget sig i Workshopen. Hertil kommer naturligvis også det spørgsmål, om vi vil vælge at lade Workshopen være det første af det, som krisen har stoppet, der skal sættes i gang; men det vil vi se på i udvalget.

Ministeren siger derefter, at Workshopen er et nødvendigt tilbud til befolkningen for at sikre, at den formelle yringsfrihed også bliver en reel yringsfrihed. En sådan betragtning gælder efter vor opfattelse udpræget på monopolområder som f. eks. radio, og det er derfor, det er rimeligt, man har båndværkstedet. Optagelse af film er derimod fri næring i Danmark. Hvis ministeren derfor ønsker, der skal være bund i betragtningen om den reelle yringsfrihed, tvinges han til ikke alene at åbne et filmværksted for at sikre den reelle yringsfrihed på filmområdet, men også til at stille en avis til rådighed for dem, der ønsker at udgive aviser, for ellers er der heller ikke reel yringsfrihed på det område. Jeg tror nok, at ministeren ikke helt kan have gennemtænkt, hvad der vil kunne lægges i disse ord.

Vi indrømmer naturligvis gerne, at økonomien lægger hindringer i vejen, men jeg kender intet samfund, der giver yringsfriheden bedre kår end dem, vi har i dag – men der er jo også nogle, der vil lave det om – selv om vi også tager alle økonomiske vanskeligheder i betragtning. Jeg går ud fra, vi er enige om, at socialistiske samfund, hvor det hele drejer sig om en styrkelse af den marxistiske tro, i den henseende er så langt fra yringsfrihed, som det vel er menneskelig muligt at komme.

Endelig drejer ministerens forslag sig om at bevare den måde, hvorpå vi fordelar vor kunststøtte. Vi har ført en lang diskussion om det.

Jeg har fastslået, at den måde, vi har, er en god måde, men det er svært for de mennesker, der skal udpeges til at fordele det, og jeg ønsker ministeren endnu mere held – og jeg vælger med omhu ordene: endnu mere held – i fremtiden til at finde disse folk. Og så ønsker jeg ministeren mere styrke i fremtiden til at støtte dem, han vælger.

Vanskelighederne ved at fastholde denne frisindede lovgivning og til at få bred støtte til den har jo adskillige medlemmer allerede været inde på. Vanskelighederne kommer jo fra folk, der uden at have alvorlige kunstneriske hensigter virker på den yderste provokationsrand for at finde grænsen for frisindet. Jeg er ikke interesseret i, at vi hjælper dem med at finde denne grænse. Det er derfor, jeg gik så hårdt imod det, som visse medlemmer har udtrykt her i dag og tidligere, og jeg er bedrøvet over, at ministeren spiller op til disse provokatører, og det gør ministeren, når han gennem juridiske spidsfindigheder søger at finde en grænse, for det er det, de vil. Og forsøget på hertil at anvende bestemmelserne om ophavsret til litterære og andre kunstneriske værker måtte jo ende, som det gjorde: ikke smigrende for ministeren og på vejen til at blive kompromitterende for de jurister, ministeren satte på en håbløs opgave. Der kan ikke sættes grænser for frisindet, heller ikke ved jura. Provokatørernes undergravende indsats må bekæmpes gennem et ansvarsbevidst arbejde for at støtte kunstnerisk og kulturel kvalitet; der er ingen anden vej.

Kristine Heltberg (SF):

Når vi nu kommer til, jeg havde nær sagt resten af denne debat omkring filmlovgivningen, må man sige, at ministerens forslag i udpræget grad egner sig til udvalgsbehandling. Der er en masse detaljer og en masse spændende forhold belyst i bemærkningerne, og det er god og interessant lektüre, men det er måske lidt vanskeligt at diskutere i disse principielle linjer, som forretningsordenen jo byder.

Selve EF-aspektet i lovforslaget forekommer mig ikke umiddelbart tiltalende, men vi kan da diskutere, hvad det vil medføre. Det er ikke ud fra en, skal vi sige antiinternationalistisk holdning, snævert nationalistisk holdning, men netop ud fra en vis ængstelse for de meget stærke økonomiske kræfter, der er på spil inden for EF, at jeg er en smule betænkelig